

ligt Omfang spiller med i Lotteriet, men til- lige — og dette er den væsentligste Betænke- lighed — ved at berøve Collecteurene den Fordeel, som de hidtil have haft af disse Lod- der, udsætter sig for at svække den Interesse, som Collecteurene hidtil have haft af at drive Lotteriet med en ikke ubetydelig Drifts- capital. Man kan neppe vente, at de ville drive det med den samme Interesse, naar de ikke selv have andet Udbytte deraf end deres Procenter, hvad enten disse nu sættes til 3 eller 5. Der ligger, som sagt, i det Factum, at hidtil alle Lotterisedler have været affatte, ikke noget tilstræffeligt Beviis for, at man i det Hele har været tilfreds med Lotteriplanen, saaledes som den har været, og ved at gaae den Vej, som det ærede kongevalgte Medlem, hvem jeg sigter til, angav, vil man udsætte sig for at komme til at mangle et af de væ- sentligste Drivhjul i det hele Classelotteri- maskineri, som man hidtil har haft. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at oplyse, at man har gjort dette Experiment engang før, men dengang med et uheldigt Udfald. I 1840 bestemte man nemlig, at Staten skulde spille paa samtlige de Lodder, som det var nødvendigt at holde til Disposition for de senere Classer, men efter meget kort Tid — jeg tror ikke engang mere end eet Aar — maatte man indskrænke dette til, at Staten spillede paa Halvdelen af de nævnte Lodder, og atter igjen efter et Aar aldeles opgave det, saaledes, at man gik tilbage til det Gamle og lod Collecteurene spille paa de omtalte Lodder. Dette er ogsaa væsentligst Grunden til, at jeg ikke har dristet mig til uden en Omordning af det hele Forhold ved Finants- loven at foreslaae, at Staten skulde spille paa paa mere end en Sjerdedeel.

Det ærede kongevalgte Medlem her i min Nærhed (Fischer) meente, at man burde ind- rette Træfninger hver Maaned, for derved at tilfredsstille Spillelysten saa yderlig som mu- ligt og saaledes trække Folk bort fra de frem- mede Lotterier. Jeg tør nu vel ikke sige No- get imod, at der mulig kunde være tilstræffe- lig Lyst og Spillere til Træfninger hver Maa- ned, men hvad jeg derimod tør sige, det er, at naar man vilde indrette Træfninger hver

Maaned, det vil allsaa sige, indrette 12 Clas- ser i Lotteriet, saa vilde det være umuligt at fastholde Prisen af 25 Rd. + 2 Rd. for en heel Seddel. Man vilde da, for at have Gevinster i et passende Antal og af en pas- sende Størrelse, være nødsaget til at forhøje Prisen betydelig, og dette turde være en Om- stændighed, som vilde affrække meget, og som, netop paa Grund af, at Prisen af 23 Rd. nu er tilvant, maastee vilde foranledige, at ikke saa faa, som hidtil have spillet i Lot- teriet, vilde trække sig tilbage. Det ærede Medlems Tanke vilde jo forøvrigt ganske vist ogsaa kunne udføres paa den Maade, at man havde to Lotterier i hvert Aar, men det er dog et stort Spørgsmaal, om man vilde kunne faae affat de 200,000 Lodder, som der saa- ledes vilde fremkomme i Løbet af eet Aar. Hvad de foreslaaede Bøders Størrelse an- gaaer, da forekommer det mig, at det fore- liggende Forhold er af en saadan Beskaffen- hed og saa vanskeligt at controllere, at der er god Grund til at holde paa store Bøder, naar man engang imellem faaer fat i Nogen. Jeg tror heller ikke, at det ærede Medlems Bemærkninger til §. 5 angaaende Optagelsen af Avertissementer i de indenlandske Tidender vare fuldkommen rigtige. — Hvad angaaer det af en æret Landsthingsmand for 2den Kreds (Dirik) reiste Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa Classelotterisager skulle be- handles, da kan jeg ganske vist ikke have No- get imod, at der optages en Bestemmelse derom i den foreslaaede Lov, men, da disse Sager, saavidt mig bekjendt, for Tiden behandles som offentlige Politisager, saa vil det, naar der ikke i Loven optages nogen Bestemmelse derom, formeentlig have sit Forblivende herved, saa at de ogsaa fremtidig behandles som offent- lige Politisager.

Fischer: Jeg tror ogsaa, at eet Lotteri om Aaret vistnok vil være tilstræffeligt, naar det indeholder ialt 100,000 Lodder, og at det vilde være formeget, dersom man vilde indrette tvende Lotterier, gaaende jevnside med hinanden med Træfninger hver Maaned og hvert paa 100,000 Lodder. Men man kunde jo til en Prøve blive staaende ved det samme